

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

63

grudzień 2021

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii poleca uczniom, aby szli i głosili, że bliskie jest królestwo niebieskie. Ono się zbliża w Jezusie Chrystusie. W Nim jest ukryte i w Nim do nas przychodzi. Szczególny udział w tym przychodzeniu Jezusa do nas ma Maryja. Z Nią przeżywamy czas Adwentu. Z Nią wołamy, aby przyszło królestwo Boga, aby Bóg został przyjęty i zakrólował w ludzkich sercach. Jednak nie wszędzie i nie przez wszystkich Jezus jest przyjęty. Wielu odrzuca Jego samego i prawa Jego królestwa. To sprawia ból. Rani serce. W pierwszą sobotę miesiąca, przypominamy sobie tę prawdę i podejmujemy czyny wynagradzające.

2. Pan Jezus mówił do Łucji z Fatimy: „Miej współczucie z Sercem Twej Najświętszej Matki, otoczonym cierniami, którymi niewdzięczni ludzie je wciąż na nowo ranią, a nie ma nikogo, kto by przez akt wynagrodzenia te ciernie powyciągał”. Również Matka Najświętsza mówiła do Łucji o takim działaniu: „Córko moja, spójrz, Serce moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewierności stale ranią. Przynajmniej ty staraj się nieść mi radość i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia do tych wszystkich, którzy przez pięć miesięcy w pierwsze soboty odprawiają spowiedź, przyjmą Komunię świętą, odmówią jeden Różaniec i przez piętnaście minut rozmyślania nad piętnastu tajemnicami różańcowymi towarzyszyć mi będą w intencji zadośćuczynienia”.

3. Pamięć o wynagrodzeniu za grzechy i postawa zadośćuczynienia za zło są czymś oczywistym dla ludzi o prawym sumieniu. Oni wiedzą, że złe myśli i złe czyny ranią serce. Są jak ciernie, które sprawiają ból. Dopóki nie zostaną wyciągnięte, powodują cierpienie, niekiedy bardzo duże. Możemy je wyciągać aktami wynagrodzenia. Tam gdzie ktoś jest niewdzięczny, ktoś inny może być podwójnie wdzięczny. Tam, gdzie ktoś bluźni przeciw Bogu i przeciw Matce Boga, ktoś inny pomnaża swoje akty czci i miłości. Gdzie zapanowała obojętność na zło, niesprawiedliwość i krzywdę, uczniowie Chrystusa i dzieci Maryi, z tym większą gorliwością angażują się w obronę słabych.

MEDYTACJA O TAJEMNICY RÓŻAŃCA

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują. Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Panie Jezu, stoimy na progu Adwentu czyli świętego czasu oczekiwania. Nie chcemy biernie czekać na Twoje narodzenie. Oczekiwanie wiąże się z mądrym, roztropnym przygotowaniem do wydarzenia, którego oczekujemy. Tak jak matka oczekująca narodzin dziecka przygotowuje z troską wszystko, co po jego narodzeniu będzie potrzebne i medytuje nad jego przyszłością, modli się i powierza ją Bogu, tak każdy z nas pragnie uważnie i z wiarą przygotować się na Twoje przyjście. I nie chodzi tylko o modlitwę, chociaż ona jest na pierwszym miejscu. Ale sama nie wystarczy. Pragniemy uczyć się zanurzać w niej nasze adwentowe myśli i działania. Jakie? Prosimy Cię, Panie, aby w ich odkrywaniu pomogło nam dzisiaj rozważanie tajemnicy Zwiastowania. Maryja była tą, która najpiękniej i najgorliwiej oczekiwała na Twoje przyjście. Można uznać Ją za Panią i Patronkę tego świętego czasu. Jej matczyne oczekiwanie nie skończyło się w betlejemskiej grocie. Św. Łukasz napisał, że wszelkie sprawy Syna „Matka Jego chowała wiernie w swym sercu”. Ześlij Panie, swojego Ducha, abyśmy z wiarą i w skupieniu potrafili, choć w części, naśladować Twoją i naszą Matkę.

Chwila ciszy.

L1: Z encykliki „Evangelium vitae” (105): ”Zwiastowanie przyniesione Maryi przez anioła rozpoczyna się i kończy słowami budzącymi otuchę: „Nie bój się, Maryjo” i „dla Boga [...] nie ma nic niemożliwego” (Łk 1,30.37). Istotnie, dziewicza Matka w całym swoim życiu zachowuje pewność, że Bóg jest blisko Niej i wspomaga Ją swą troskliwą dobrocią”. A nasz Adwent? Nasze oczekiwanie? Niech Maryja będzie żywym słowem pocieszenia w naszych troskach, niepewnościach, trudnościach i lękach.

Śpiew: „Zdrowaś bądź Maryja” (1 zwrotka)

L2: Z orędzia św. Jana Pawła II (29.06.19990): „Wcielenie Słowa i odkupienie człowieka związane są ściśle ze zwiastowaniem, w którym Bóg objawił Maryi swój zamysł i znalazł w Niej serce gotowe poddać się całkowicie działaniu Jego miłości. Od stuleci pobożność chrześcijańska wspomina każdego

dnia w modlitwie «Anioł Pański» ten moment wkroczenia Boga w dzieje człowieka». Zwiążmy adwentowe oczekiwanie z tą modlitwą. Niech stanie się ona codziennym przedmiotem naszych rozważań.

Śpiew: „Zdrowaś bądź Maryja” (2 zwrotka)

L1: Z listu „Mulieris dignitatem”: „Czyż w nazaretańskim zwiastowaniu nie znajduje się początek tej definitywnej odpowiedzi, poprzez którą Bóg sam wychodzi «naprzeciw niepokojowi ludzkiego serca»? Jest to jednakże nie tylko odpowiedź złożona ze słów Bożych, objawionych przez proroków, ale w odpowiedzi tej rzeczywiście «Słowo staje się ciałem». Maryja osiąga w ten sposób takie zjednoczenie z Bogiem, które przerasta wszystkie oczekiwania”. A nasze zjednoczenie z Bogiem? Nie tylko w Adwencie. Bóg wychodzi naprzeciw niepokojom naszego serca w sakramentach świętych. W nich nie żyjemy już my, ale On w nas.

Śpiew: „Zdrowaś bądź Maryja” (3 zwrotka)

L2: Z homilii św. Jana Pawła II (8.12.2004): „«Tak» wypowiedziane przez Dziewicę przy zwiastowaniu anielskim wpisuje się w konkretną rzeczywistość naszego ziemskiego bytowania jako pokorne poddanie się woli Bożej, pragnącej zbawić ludzkość.” Adwent to czas naśladowania Maryi w pokornym poddaniu się woli Bożej. W uwierzeniu Bogu do końca.

Śpiew: „Zdrowaś bądź Maryja” (4 zwrotka)

L1: Z homilii św. Jana Pawła II (12.09.2003): „«Oto ja służebnica Pańska» (Łk 1,38) – mówi Maryja Panna do anioła Gabriela. [...] Wcielenie Słowa jest rozstrzygającym momentem w «planiu», który Bóg ujawnił od samego początku dziejów ludzkości, po grzechu pierworodnym. Chce On podzielić się z ludźmi własnym życiem, wzywając ich, aby się stali Jego dziećmi. Jest to powołanie, które oczekuje odpowiedzi od każdego człowieka. Bóg nie narzuca zbawienia. On je proponuje jako inicjatywę miłości, na którą trzeba odpowiedzieć wolną decyzją, także umotywowaną miłością”. Adwentowe oczekiwanie to nieustanne podejmowanie tej wolnej, motywowanej miłością decyzji.

Śpiew: „Zdrowaś bądź Maryja” (1 zwrotka)

L2: Z homilii św. Jana Pawła II (14.12.2004): „«Przyjdź, Panie, czeka na Ciebie ziemia!» Jestem wam wdzięczny za to, że chcecie wraz ze mną przeżywać to pełne napięcia oczekiwanie na przyjście Pana w tajemniczy nocy betlejemskiej. Dziękuję, że niczym «strażnicy poranka» chcecie czuwać – dziś, w tych tygodniach i przez całe życie – i być gotowi na przyjęcie Pana, który przychodzi”. Przyjdź, Panie, czekają na Ciebie nasze serca i nasze domy. Wołamy do Ciebie i cichej modlitwie serca.

Chwila ciszy.

Śpiew, np.: „Zdrowaś Maryjo, Bogarodzico”.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

P: Odpowiadając na prośbę Maryi, Pani Adwentu, która w Fatimie prosiła o odmawianie różańca, rozważmy dzisiaj tajemnice radosne. Prośmy w nich o łaskę dobrego czasu oczekiwania. Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Zwiastowanie Najświętszej Maryji Pannie

P: „Oto Ja, służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,38). Tymi słowami Maryja dała wyraz absolutnemu posłuszeństwu wiary. Pani adwentowego oczekiwania ucz nas Twojego „posłuszeństwa wiary”, nadawania wydarzeniom życia takiego znaczenia, jakie nadaje im Bóg.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Nawiedzenie św. Elżbiety

P: «Oto Pan Bóg przychodzi z mocą» (Iz 40, 10). Konkretnym sposobem przygotowania się na spotkanie z Nim jest towarzyszenie tym, którzy zmagają się z różnorodnymi trudnościami, i dzielenie ich losu. Maryjo, Pani Adwentu ucz nas Twojego zaangażowania w służbę potrzebującym.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Narodzenie Pana Jezusa

P: «Nie lękaj się, przychodzę ci z pomocą» (Iz 41,13). Obietnica Boga, spełniła się w narodzeniu Jezusa w Betlejem. W Nim Bóg stał się jednym z nas! Maryjo, Pani Adwentu, spraw, aby ta prawda była w nas źródłem nadziei.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Ofiarowanie Pana Jezusa w świątyni

P: «Matka Jego chowała wiernie wszystkie te wspomnienia w swym sercu» (Łk 2,51). Maryjo, w taki sposób przez wiele lat obcujesz z tajemnicą swego Syna i idziesz naprzód w swojej pielgrzymce wiary. Prowadź nas z sobą.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Odnalezienie Pana Jezusa w świątyni

P: «Przyjdź, Panie, czeka na Ciebie ziemia!» Maryjo, adwentowa Pani, ucz nas mądrze przeżywać to pełne napięcia oczekiwanie na przyjście Pana w tajemnicy nocy betlejemskiej. Prowadź nas do pełnego wiary spotkania z Nim.

L: Ojcze nasz. Zdrowaś Maryjo (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.